

**V žepu nosim
pesmico**

Mirjam
Novak

NITKE Nitke nitke nitke tanke
so spletene v drobne zanke.
Ta svilena pajčevina
mi je ugrabila sina,

mi je ugrabila sina,
mi prevezala oči,
pojdi pojdi, kamor hočeš,
niti gredo v vse smeri.

Neumorna je predica.
Prede niti, jih vozla,
drugo nič je ne zanima,
le za prejo čas ima.

Nitke nitke nitke tanke,
so spletene v drobne zanke.
Ta svilena bela čipka,
ta svilena pajčevina,

mi zavezala je sina,
mi odvezala oči,
pojdi pojdi, kamor hočeš,
niti gredo v vse smeri.

VRAŽJA PESEM
Nori vrage plešejo,
v krogu se vrtijo.
Nori vrage pijani
v risu obležijo.

Pridi pridi pridi v ris,
od tu boš videl svoje drage obris.
Boš jo gledal, boš trpel,
vendar je ne boš imel.

Stari vrage vstajajo,
v črno hosto grejo.
Strašen njihov je krohot.
Razbito je razpelo.

PAJACI
Dva majhna pajaca,
dva sitna možica,
zmeraj se tepeta,
suvata, ruvata

V isti hiši živita,
v eni postelji spita,
pa zmeraj se tepeta,
suvata, ruvata.

Včasih prikrito-
hinavsko zavito,
drugič naravnost-
strašno ognjevito.

Njun boj neodločen
ostaja ves čas.
In včasih celo
imata en sam obraz.

PROŠNJA
Moja rana ne boli
in od nje ne teče kri.
Moja rana tiha tiha
je v drobovju zakopana,

je v drobovju zakopana
in na zenicah leži.
Daj, poglej mi v te oči
in naredi, da je ni.

EGOIZEM Daj mi svojo sliko,
daj mi svoj obraz.
Vzamem tvoje roke,
hočem ves tvoj čas.

Pusti, da te zgrizem,
naj te izsesam.
Zadnji še poljub
ti pred smrtjo dam.

MRHOVINARSKA Mrhovinar in mrhovinarka
ob poti sedita,
se zlobno ozirata,
zlobno prežita.
Če bo kdo tod mimo prišel,
bo moral z njima plesati.
Če pa nikogar ne bo,
bosta morala
mrhovinar in mrhovinarka
drug drugemu kri izsesati.

ČRVIVA Črvi so strašno
PESEM morbidne živalice.
Same morbidne nakane
burijo njihove glavice.

Po kosti navzgor,
po kosti navzdol
pa kar naprej
po labirintu skeleta.

Po verzu navzgor,
po verzu navzdol,
vsaka beseda
se jih otepa.

Po kosti, po verzu,
čez hišo, čez vrt,
pa naj še pohrustajo
samo smrt.

VELI JOŽE »Veli Jože,
 kralj Matjaž,
 Peter Klepec,
 kaj mi daš?

Morda rožo,
morda meč,
ali zgodbo
starih dni?«

»To ni roža
in ne meč,
niti zgodba
starih dni.

Je omama
prividnosti.
Le obluba,
mene ni.«

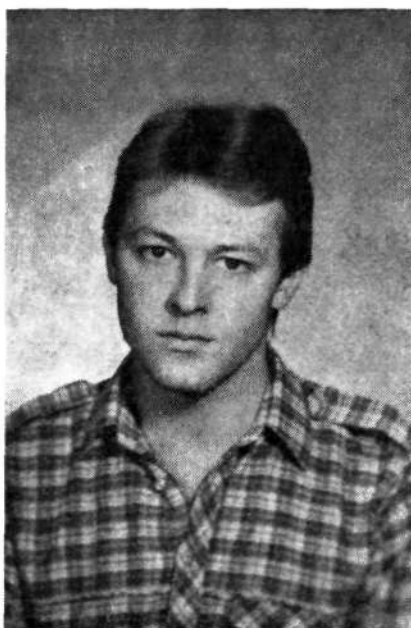
AMSTERDAM Zapuščene hiše v Amsterdamu
 imajo velike oči.

Zapuščene hiše v Amsterdamu
gledajo začudeno na ljudi.

Razpoka na licu stare gospe,
počasi skozi črv gre.

V ŽEPU V žepu nosim pesmico,
 NOSIM majčkeno in drobno.
 PESMICO Kar naprej me ščegeta
 in me v nogo zbada.

V žepu nosim pesmico,
 ki venomer šepeče,
 pači se in hihita,
 miru nikoli mi ne da.

Milan
Skledar

**Le življenju
se še čudim**

CREDO *Dokler bo pesnik kmetu
 v pesmih žanjal žito*

*bo nešteto lačnih ust
 le z očmi rezalo kruh*